

Yderligere spørgsmål kan stilles af politiet, forsvareren eller rettens medlemmer.

§ 457. Der må ikke anvendes tvang mod en tiltalt, der vægrer sig ved at svare. Hvis en sådan vægring kan medføre udsættelse af sagen eller vanskeliggøre forsvaret, skal retten gøre tiltalte opmærksom på dette.

Stk. 2. Tiltalte skal tiltales med ro og værdighed. Spørgsmålene skal være bestemte, tydelige og stillet på en sådan måde, at det står klart for tiltalte, hvad denne bekræfter eller benægter. § 346, stk. 2-4, og § 347 finder tilsvarende anvendelse.

§ 458. Retten kan beslutte, at tiltalte skal forlade retslokalet, mens et vidne eller en medtiltalt afhøres, når der er særlig grund til at tro, at en uforbeholden forklaring ellers ikke kan opnås.

Stk. 2. Når tiltalte som følge af en beslutning efter stk. 1 eller i henhold til § 141, stk. 5, ikke har overværet afhøringen af et vidne eller en medtiltalt, skal tiltalte, når denne på ny er til stede i retssalen, have oplysning om, hvem der har afgivet forklaring i tiltaltes fravær. Tiltalte skal desuden oplyses om indholdet af den afgivne forklaring, for så vidt forklaringen angår tiltalte. Retten afgør, om gengivelsen af forklaringen skal ske før eller efter, at tiltalte selv har afgivet forklaring.

§ 459. Indkaldelse og afhøring af vidner sker i overensstemmelse med bestemmelserne i kapitel 12.

§ 460. Retten stiller spørgsmål til den, som afhøres, når som helst der i sandhedens tjeneste er grund til det.

§ 461. De forklaringer, der afgives under afhøringen, gengives i retsbogen på det sprog, som forklaringen er afgivet på. Dette kan dog fraviges, hvis det findes nødvendigt og forsvarligt. Forklaringen oplæses for den pågældende, som opfordres til at udtale sig om, hvorvidt forklaringen er gengivet korrekt. Forklaringen, således som den gengives i retsbogen, oversættes for de medlemmer af retten, som ikke forstår det sprog, den er afgivet på.

Stk. 2. Ved gengivelse af forklaringen i retsbogen bør det navnlig sikres, at den er tilstrækkelig udførlig, så landsretten, hvis dommen måtte blive anket, kan danne sig en opfattelse af, på hvilket grundlag afgørelsen er truffet.

§ 462. Efter hvert enkelt vidnes forklaring og efter ethvert andet bevis har tiltalte adgang til at afgive forklaring, hvis beviset giver anledning til det.

Bevisførelse

§ 463. Både politiet og tiltalte og dennes forsvare har adgang til at føre bevis.

Stk. 2. Retten kan dog afskære bevisførelse, som skønnes uden betydning for sagen.

Stk. 3. Retten bør opfordre til, at der føres beviser, som skønnes at være af væsentlig betydning ved afgørelse af sagen, og bør navnlig være opmærksom på, at beviser, der må antages at være til fordel for tiltalte, bliver ført.

§ 464. Bevisførelsen skal finde sted under hovedforhandlingen. Ved afgørelsen af, om noget er bevist eller ikke, tages alene hensyn til de beviser, som er fremført under hovedforhandlingen, jf. dog § 465 og § 466, stk. 2 og 3.

§ 465. Er bevisførelse under hovedforhandlingen forbundet med særlige vanskeligheder eller omkostninger, eller foreligger der i øvrigt ganske særlige grunde, kan retten beslutte, at bevisførelsen helt eller delvis skal foregå under forberedelsen af sagen, jf. § 447, stk. 2.

§ 466. Retten kan bestemme, at tiltalte skal deltage i retsmøder ved hjælp af fjernkommunikation med billede, hvis tiltaltes personlige tilstedeværelse i retten ikke er nødvendig. Rettens afgørelse efter 1. pkt. omfatter i givet fald også forsvareren, der skal deltage i retsmødet på samme sted som tiltalte, medmindre retten finder det ubetænkeligt, at forsvareren i stedet giver personligt møde i retten. Om tiltaltes og forsvarens deltagelse i retsmødet gælder i øvrigt §§ 128 og 163.

Stk. 2. Er det ikke muligt at foretage afhøring af tiltalte ved hjælp af fjernkommunikation med billede, kan retten under samme betingelser som i stk. 1, 1. pkt., bestemme, at en tiltalt i stedet skal indkaldes til afhøring på det sted, hvor det findes mest hensigtsmæssigt.

Stk. 3. Om adgangen til at afhøre vidner ved anvendelse af fjernkommunikation og om adgangen til at pålægge vidner at afgive forklaring uden for den retskreds, hvor de bor, gælder § 141.

§ 467. Dokumenter, der påstås at have været genstand for eller at være frembragt ved lov-